

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Kallaus

Ławnicy: -----

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Marszał

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy

z wniosku P. S.

z udziałem J. S.

o zmianę kontaktów z małoletnim K. S. (1)

postanawia:

I. **z m i e n i ć** ugodę zawartą przed Sądem Rejonowym w Rzeszowie z dnia 30.01.2013r., sygn. akt III Nsm 370/12 w ten sposób, że wnioskodawca P. S. będzie kontaktował się z małoletnim synem K. S. (1), ur. (...) w następujący sposób:

a) w lata nieparzyste:

- w pierwszy tydzień ferii zimowych od godziny 11:00 w sobotę do godziny 14:00 w następną sobotę,
- w Święta Wielkanocne od godziny 9:00 w Wielki Czwartek do godziny 14:00 w drugi dzień Świąt Wielkanocnych,
- w ciągu czterech ostatnich tygodni wakacji letnich poczynając od godziny 11:00 w czwartą sobotę liczoną od końca wakacji do godziny 14:00 w ostatnią niedzielę tych wakacji,

b) w lata parzyste:

- w drugi tydzień ferii zimowych od godziny 11:00 w sobotę do godziny 14:00 w następną sobotę,
- w Święta Bożego Narodzenia od godziny 19:00 23 grudnia do godziny 14:00 6 stycznia,
- w ciągu czterech pierwszych tygodni wakacji letnich poczynając od godziny 11:00 w pierwszą sobotę wakacji do godziny 14:00 w niedzielę czwartego tygodnia wakacji,

II. u s t a l i ć, że wnioskodawca i uczestniczka ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

III Nsm 345/15

UZASADNIENIE POSTANOWIENIA

z dn. 28.10.2015r.

Wnioskodawca P. S. wniósł do tut. Sądu wniosek o zmianę kontaktów pomiędzy nim a małoletnim K. S. (1) poprzez zarządzenie, że spotkania będą odbywać w lata nieparzyste:

- w ciągu dwóch tygodni ferii zimowych od godziny 11:00 w sobotę do godziny 14:00 w następną niedzielę,
- w Święta Wielkanocne od godziny 9:00 w Wielki Czwartek do godziny 14:00 w drugi dzień Świąt Wielkanocnych,
- w ciągu pięciu ostatnich tygodni wakacji letnich, poczynając od godziny 11:00 w czwartą sobotę liczoną od końca wakacji do godziny 14:00 w ostatnią niedzielę tych wakacji oraz w lata parzyste:
- w ciągu dwóch tygodni ferii zimowych od godziny 11:00 w sobotę do godziny 14:00 w następną niedzielę,
- w Święta Bożego Narodzenia od godziny 19:00 23 grudnia do godziny 14:00 dnia 6 stycznia,
- w ciągu pięciu pierwszych tygodni wakacji letnich, poczynając od godziny 11:00 w pierwszą sobotę wakacji do godziny 14:00 w niedzielę piątego tygodnia wakacji,

Wniosek ten został zmodyfikowany na rozprawie w zakresie wymiaru czasowego w odniesieniu do kontaktów w okresie wakacji i ferii.

W uzasadnieniu żądania podniesiono, że dotychczasowe kontakty zostały określone poprzez porozumienie stron, które jednak nie jest adekwatne do sytuacji wnioskodawcy. Ojciec dziecka mieszka w Ł., a spotkania z dzieckiem odbywają się w R., co łączy się z znacznymi perturbacjami zarówno dla samego ojca, jak i małoletniego. Propozycja zmiany zasad spotkań, przedstawiona ze strony wnioskodawcy, została odrzucona przez uczestniczkę.

W odpowiedzi na wniosek J. S. wniosła o oddalenie wniosku. W uzasadnieniu tego stanowiska podniesiono, że wniosek zmierza do ograniczenia kontaktów ojca z dzieckiem, mimo potrzeby tego ostatniego do systematycznego spotkań z wnioskodawcą. Uczestniczka stwierdziła, że jej przeciwnik procesowy nie wykazał braku możliwości realizowania ustanowionych kontaktów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. (2) jest dzieckiem uczestniczki i wnioskodawcy, pochodzącym ze związku małżeńskiego. Małżeństwo stron zostało rozwiązane na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 10.05.2006 r. Miejsce pobytu dziecka ustalono przy matce. Kwestia kontaktów ojca z małoletnim została uregulowana ugodą sądową zawartą 30.01.2013 r. Na mocy tego porozumienia P. S. uzyskał możliwość kontaktowania się z synem w pierwszy weekend każdego miesiąca, poczynając od soboty od godz. 11:00, do godz. 14:00, z wyłączeniem miesięcy, w których będzie realizował kontakt z dzieckiem w wakacje oraz ferie zimowe. Podczas ferii kontakty zostały ustanowione w latach parzystych w pierwszym tygodniu ferii zimowych, poczynając od soboty od godz. 11:00 do soboty następnego tygodnia do godz. 14:00, a w latach nieparzystych w drugim tygodniu ferii zimowych, poczynając od niedzieli od godz. 11:00 do niedzieli następnego tygodnia do godz. 14:00, przy czym zobowiązano wnioskodawcę do zabierania dziecka od matki i jego odwożenia do jego miejsca zamieszkania. W czasie wakacji postanowiono, że w latach parzystych spotkania będą odbywać się przez dwa tygodnie miesiąca sierpnia, poczynając od pierwszej soboty sierpnia od godz. 11:00 do trzeciej niedzieli sierpnia do godz. 14:00, przy czym ojciec przyjął na siebie obowiązek przyjeżdżania po syna do jego miejsca zamieszkania i odwożenia go po zakończeniu kontaktów; natomiast w latach nieparzystych wyznaczono na termin kontaktów dwa tygodnie miesiąca lipca, poczynając od pierwszej soboty lipca od godz. 11:00 do trzeciej niedzieli lipca do godz. 14:00, przy obciążeniu wnioskodawcy analogicznym obowiązkiem zabrania i dowiezienia dziecka po realizacji prawa do styczności z nim.

Styczność wnioskodawcy z dzieckiem odbywały się na powyższych zasadach. Jednak ich realizacja wiąże się z koniecznością ponoszenia przez P. S. znacznych nakładów finansowych, nie wspominając o trudnościach

logistycznych oraz konieczności zabezpieczenia noclegu w miejscu rozpoczęcia kontaktów. Wnioskodawca mieszka bowiem w Ł., a spotkania rozpoczynają się w miejscu zamieszkania dziecka, a więc w R..

Relacje pomiędzy dzieckiem a ojcem unormowały się, więzi emocjonalne z nim uległy zacieśnieniu. Kontakty te spełniają oczekiwania K., który jednak zdaje sobie sprawę z istotnych trudności w ich realizacji. Decyzję zmiany obowiązującej formuły spotkań dziecko pozostawia ojcu. Małoletni posiada dobre stosunki ze swoim rodzeństwem przyrodnim, które mieszka wraz z wnioskodawcą. W swoim środowisku funkcjonuje dobrze, jest zżyty z matką, która zapewnia mu poczucie bezpieczeństwa.

Potrzebę zmiany kontaktów P. S. konsultował z dzieckiem, jak również próbował porozumieć się w tej sprawie z uczestniczką. Matka dziecka sprzeciwia się wprowadzeniu jakichkolwiek zmian w zakresie postanowień ugody sądowej.

Wnioskodawca pozostaje w leczeniu w związku ze zmianami lędzwiowo-krzyżowymi.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu przesłuchanie stron (inną rzeczą jest ocena przedstawionych przez nie faktów). Mimo kontestacji zasadności wniosku, wiele okoliczności rozpoznawanej sprawy pozostaje poza sporem, jak np. kwestia więzi dziecka z ojcem, chęć kontynuowania spotkań z nim, a także związek emocjonalny z rodzeństwem przyrodnim. W pozostałym zakresie odmiennosc stanowisk stron wynika z różnicy w podejściu do ujawnionych okoliczności. Sąd wziął pod uwagę sprawozdanie kuratora, które cechuje obiektywizm i rzetelność. Stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentu urzędowego w postaci ugody sądowej.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 113¹ §1 k.r.o. jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymania z nim kontaktów przez drugiego z rodziców jest określany przez nich wspólnie, a w braku porozumienia rozstrzygnięcie wydaje sąd opiekuńczy. W myśl art. 113⁵ k.r.o. sąd ten może zmienić kontakty, jeśli wymaga tego dobro dziecka.

Kwestia dotycząca warunków, w jakich ma przebiegać styczność osoby małoletniej z żyjącym osobno rodzicem, ma doniosłe znaczenie dla samych protoplastów, ale przede wszystkim należy do istotnych spraw dziecka.

Przeto jest rzeczą oczywistą, iż nadrzędną przesłanką decydującą o celowości urzeczywistnienia roszczenia o uregulowanie lub zmianę kontaktów z dzieckiem jest jego dobro.

Należy jednak pamiętać, że styczność z małoletnim należy również do prerogatyw każdego z rodziców, a realizacja tego uprawnienia poprzez określenie w drodze orzeczenia sądowego warunków wzajemnych kontaktów powinna nastąpić z uwzględnieniem interesu osoby żyjącej w rozłączeniu, jeśli można go pogodzić z ochroną dobra dziecka. Nie ulega wątpliwości, że optymalnym rozwiązaniem jest ustanowienie takich kontaktów, które są w miarę częste. Jednak nie zawsze jest to możliwe. Przy ocenie zasadności przedmiotowego wniosku należy stwierdzić, że racje leżą po stronie wnioskodawcy. Zmniejszenie częstotliwości spotkań niekoniecznie musi naruszać dobro dziecka, jeśli ograniczenie ich liczby następuje z jednoczesnym wydłużeniem wymiaru czasowego tych kontaktów. Przełamanie zasady częstych spotkań może i powinno nastąpić wówczas, gdy realizacja kontaktów jest znacznie utrudniona ze względu na odległość pomiędzy miejscem zamieszkania uprawnionego i dziecka. Kontakty, które trwają przez kilka tygodni, posiadają porównywalny walor ze spotkaniami krótszymi, ale częstszymi, jeśli odbywają się z właściwą intensywnością. Z ustalonego stanu faktycznego nie wynika, aby ojciec dziecka chciał osłabić więź emocjonalną łączącą go z synem. Niepodobna nie zauważyć, że zaproponowana zmiana w kontaktach pozwoli również na większą asymilację małoletniego z życiem rodzinnym wnioskodawcy, a zwłaszcza z jego dziećmi pochodzącymi z drugiego związku małżeńskiego. Wszakże uczestniczka dostrzega potrzebę pielęgnacji pozytywnych uczuć małoletniego, kierowanych przez niego do rodzeństwa przyrodniego, a zwłaszcza najstarszej córki wnioskodawcy, A.. Należy też zauważyć, że małoletni nie znajduje się w wieku, w którym poczucie stałej bliskości ojca stanowi gwarancję prawidłowego jego

rozwoju. Wykazuje się on dojrzałością, dostrzegając problemy związane z przebiegiem dotychczasowych spotkań. Zmiana ich formuły nie nastąpi więc kosztem jego dobra.

Z drugiej strony trzeba zauważyć, że realizowanie obowiązku kontaktów, które wiążą się z koniecznością odbycia długiej podróży, nie tylko naraża uprawnionego na straty finansowe, ale również stanowi dla niego wysiłek obciążający jego stan zdrowia bez większej potrzeby. Tymczasem prawo nie wymaga od rodziców podejmowania w zakresie sprawowania pieczy nad dzieckiem trudu, który przekracza możliwości przeciętnego człowieka, tym bardziej że w analizowanej sytuacji również dziecko jest narażone na perturbacje związane z urzeczywistnieniem takiej formy kontaktów.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje uzasadnienie w art. 520 §1 k.p.c.

z.

(...)

(...)